

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu M. H., bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. Dášou Komkovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Hlavná 27, proti žalovanej L. H., bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. JUDr. Evou Hudákovou, advokátkou so sídlom v Bardejove, Dlhý rad 17, o vydanie nehnuteľnosti s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2 C 193/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. novembra 2011, sp. zn. 10 Co 52/2011 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov rozsudkom z 13. júna 2011, č. k. 2 C 193/2008-142 žalobu v celom rozsahu zamietol; konanie v časti o vydanie nehnuteľností zapísaných na LV č. X., k. ú. B. a to parcely č. X., dielne č. X., prevádzkovej stavby, vonkajších úprav, pozemkov a trvalých porastov z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby zastavil; žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania a protinávrh žalovanej vylúčil na samostatné konanie. V odôvodnení poukázal na ustanovenia §§ 34, 37 ods. 1, 39, 48, 51, 491, 628 ods. 1 a 2 a 630 Občianskeho zákonníka. Na podklade dokazovania mal za to, že darovacia zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 25.03.2002 je platná a teda nie je daný ani dôvod na vydanie nehnuteľnosti. Sporné ustanovenie článku VII. zmluvy neposúdil ako spôsobujúce absolútnu neplatnosť zmluvy z dôvodu odplatnosti darovania, ale ako tzv. ďalšie náležitosti zmluvy, ktorými môže byť aj úprava podmienok odstúpenia od zmluvy. Odstúpenie od zmluvy však predmetom tohto konania nebolo.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove rozsudkom z 30. novembra 2011, sp. zn. 10 Co 52/2011 v spojení s opravným uznesením z 20. septembra 2012 sp. zn.

10 Co 52/2011, rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti ako aj vo výroku o náhrade trov konania potvrdil (§ 219 ods. 2 O. s. p.), v zmysle § 202 O. s. p. odmietol odvolanie proti výroku, ktorým bol protinávrh vylúčený na samostatné konanie a účastníkom konania náhradu trov odvolacieho nepriznal. V súlade s rozhodnutím súdu prvého stupňa uviedol, že vykonané dokazovanie nepreukázalo skutočnosti, ktoré by spôsobovali absolútnu neplatnosť darovacej zmluvy, ktorá je podľa názoru odvolacieho súdu platná. Uviedol, že v prvých šiestich článkoch darovacej zmluvy sú uvedené podstatné podmienky zmluvy, v článku VII. sú uvedené podmienky pre budúcich podielových spoluvlastníkov, ktorí dohodli ďalšie podmienky zefektívnenia daru – ich vzájomné práva a povinnosti v budúcnosti, čo nenarúša perfektnosť darovania. Uzavrel, že prvostupňový súd správne vykonal dokazovanie, na základe vykonaného dokazovania vykonané dôkazy správne právne posúdil a vo veci správne rozhodol, ak návrh žalobcu vo veci samej zamietol.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že konanie odvolacieho súdu má vadu podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p., keďže odvolací súd vyvodil svoj iný právny záver zo skutočností, ktoré súd prvého stupňa právne neposudzoval a žalobca nemal možnosť v opravnom prostriedku takéto nesprávne právne posúdenie namietat'. Namietal tiež nedostatočné dokazovanie, nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu a nesprávne hodnotenie dôkazov.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý spĺňa podmienku povinného zastúpenia (§ 241 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pričom zistil, že dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 238 a § 237 O. s. p.

Dovolanie v predmetnej veci podľa § 238 odsek 1, ods. 2 a ods. 3 O. s. p. nie je prípustné, lebo odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa nezmenil, ale ho potvrdil a vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil prípustnosť dovolania a nepotvrdil

taký rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola (súdom prvého stupňa vo výroku) vyslovená neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Rovnako sa odvolací súd neodchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, lebo dovolací súd v predmetnej veci nerozhodoval.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania z dôvodu uvedeného v dovolaní, ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

Vady uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. dovolateľ nenamietal a ani v konaní nevyšli najavo. S prihliadnutím na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zameril na to, či v danom prípade postupom súdu prvého stupňa alebo odvolacieho súdu nebola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je (z hľadiska procesného predpisu) taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva, ktoré mu právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

Na posúdenie prípustnosti dovolania – aj z aspektov § 237 písm. f/ O. s. p. – je zásadne príslušný dovolací súd (viď IV. ÚS 238/07).

*Dovolací súd dospel k záveru, že ani k takejto vade konania v predmetnej veci nedošlo. Pokiaľ v tejto súvislosti dovolateľ namietal, že súd **nevykonal dokazovanie** podľa § 630 Obč. zák. (výsluchom jeho matky), že odvolací súd **nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie**, že zaujal **iný právny názor** než súd prvého stupňa, ku ktorému sa nemohol*

náležite vyjadriť a tak je jeho rozhodnutie prekvapivé, že **odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil inak než súd prvého stupňa**, že vykonané dokazovanie **nesprávne vyhodnotil (§ 132 O. s. p.)**, a že **odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia nie je dostatočné**, ide o tvrdenia, ktoré nie sú spôsobilé založiť prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p.

Z ustálenej súdnej praxe totiž vyplýva, že nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postup, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 37/1993). To platí aj pre spôsob hodnotenia vykonaného dokazovania, keď v dovolacom konaní nemožno preskúmať hodnotenie dôkazov vykonaných nižším súdom, lebo dovolací súd si nemôže zabezpečiť rovnaké podklady a predpoklady (doplnením alebo zopakovaním dokazovania), ako mal súd, ktorý dôkazy hodnotil (R 42/1993). V predmetnej veci nejde ani o prekvapivé rozhodnutie. V danom prípade odvolací súd pri odôvodnení svojho rozsudku postupoval v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Z porovnania rozsudku súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu je zrejmé, že odvolací súd vychádzal z tohto istého skutkového základu ako súd prvého stupňa. Súdny obidvoch stupňov vec aj rovnako právne posúdili; vychádzali zo zistenia, že darovacia zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je platná. Pokiaľ odvolací súd svoj myšlienkový postup ešte viac rozvinul, tento postup nie je v rozpore s ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p. a v súvislosti s ním nebola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. Rovnako aj odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu spĺňa všetky požiadavky vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 2 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle ustanovení § 238 O. s. p. a nemožno ju vyvodiť ani z ustanovenia § 237 O. s. p.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu odmietol (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.), lebo smerovalo proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu sa dovolací súd nezaoberal.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení

s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd napriek tomu úspešnej účastníčke nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. januára 2014

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová